

ASSERTIONES
JURIDICÆ
DE

LOCATIONE
ET CONDUCTIONE.

Quas 1628, 4.

D. O. M. A.

Sub PRÆSIDIO

Viri Clarissimi & Consultissimi,

DN. SIGISMUNDI Flach / J. U. D.
ET IN CELEBERRIMA ARGENTORA.

TENSUM UNIVERSITATE PROFESSORIS
ordinarii, Præceptoris, & Fautoris sui omnis
observantia cultu profe-

quendi.

Publicè discutiendas proponit

Mensis Septembris, die 4.

In auditorio ICrorum.

JOHANNES CASPARUS BERRINGERUS
Budissa Lusatius.

202

ARGENTORATI.

Typis JOHANNIS RESSI, Anno 1628.

75

-23

AMPLISSIMIS, CLARIS-
SIMIS, PRUDENTISSIONIS
ET CONSULTISSIMIS
VERIS,

DN. HEINRICO GARTNERO, J. U. D. Inclytæ Reipub-
Budissin. Consuli gravissimo, spectatissimo, Patrono meo omni-
honoris cultu prosequendo.

DN. ELIAE ZEETSCHIO, J. U. D. Syndico apud Budissi-
nenses meritissimo, Patrono & fautori meo singulari.

DN. DAVIDI BERRINGERO, Prætori ejusdem Reipubl-
Budissin. fidelissimo Parenti meo dilectissime, omni tempore
filiali obedientia, sanctè pièque colendo..

Disputationem hanc iuridicam

In

*Singularis observantie monumentum, debitam
gratitudinem, ulteriore que promeren-
dum favorem, commendationem & pro-
motionem,*

Inscribo

Dico

Offero

Johannes Casparus Berringerus
Budissâ. Lusatus. A. & R.

POSITIONES JURIDICÆ

DE
LOCATO CONDUCTO.

THESES I.

LE LOCATIONE CONDUCTIONE, contractu in hominum commercio frequentissimo, acturus, à definitione initium faciam. Definiri autem potest; Contractus, solo consensu initus, de re aliquâ utendâ vel facienda, operâve præstandâ, certâ vicissim mercede pro eâ constitutâ. *princ. Inst. de obl. quæ ex cons. princ. & tot. tit. Inst. de Locat. & Conduct. & plur. all. in th. seqq.*

I.

Ex hoc contractu alter contrahentium Locator dicitur, alter Conductor. In his discernendis diversæ sunt Dd. opiniones; Et quidem cum de re aliquâ utendâ in Locatione agitur, Locator est, qui eam definitâ certâ mercede utendam alicui concedit: Conductor verò, qui mercedem præstat.

III.

In Locatione verò operarum, uterque, tam is qui mercedem solvit, quam qui operas præstat, variè, modò Locator, modò Conductor appellatur: Ut plurimum tamen Locator dicitur qui se alteri offert, & initium facit contractus: Conductor verò qui oblatam conditionem suscipit, sive ipse mercedem solvat, sive ab altero accipiat. *quò fac. l. 11. §. pen. l. 13. §. 1. & seqq. l. 19. §. 7. l. 22. §. 1. l. 25. §. 7. l. 26. 36. 38. & pass. ff. Locat. vid. Cujac. lib. 2. observ. c. 28. & coll. Arg. lib. 19. tit. 2. th. 4.*

IV.

Hic contractus Locationis Conductionis est Jurisgentium §. 2. *in fin. Inst. de I. N. G. & C. l. 1. princ. ff. Locat. Locare autem potest impri- mis dominus rem suam, l. 13. §. 7. l. 14. & pass. ff. d. t. l. 1. §. 1. ff desu- perfic.*

V.

Interdum etiam is, qui non est dominus rei, rem alienam locat *l. 9. §. ult. l. 15. §. 8. ff. locat. veluti bonæ fidei possessor rem à se possessam. l. 9. princ. ff. d. t. Conductor rem conductam, l. 6. C. eod. l. 7. 8. 24. §. 1. ff.*

d.t Emphyteuta rem Emphyteuticariam: Usufructuarius rem usufru.
Etiam §. 1. Inst. de usu & habitat. l. 9. §. 1. ff. loc. l. 29. ff. quib. mod. usufr.
amitt. Is qui habitationem ædium habet, §. pen. Inst. de usu & habit. l.
13. C. de usufr. vel usum tantum, dummodo hic simul inhabitet, l. 4.
princ. ff. de usu & habit. Creditor rem pignoratam extraneo, quam
ipsi domino l. 23. ff. de pignor. l. 35. §. 1. l. 37. ff. de pignor. actio. l. 37. ff. de
acquir. possess.

V I.

Quin & malæ fidei possessor, velut fuit vel prædo, rem à se malæ fi-
dei possessam locare potest ad hoc, ut ei conductor ad mercedem solven-
dam obligetur, fac. l. 9. §. 1. l. 35. in fin. princ. ff. Locat. l. 22. §. si prædo. ff.
de pignor. act. l. 31. §. 1. ff. depos. vid. Colleg. Arg. d. tit. 2. th. 5. n. 2.

V II.

De Vasallo hîc quæritur, An istem Feudalem alii locare possit?
quod Affirm. per text. in c. 1. §. donare. qual. olim pot. feud. alien. 2. F. 9.
An autem hoc etiam in locatione ad longū tempus, id est ad decenniū,
vel ultrà, locum habeat, controversum est? Neg. Dd. cōmunicer. Cum
ex eorum opinione, hac locatione ad longum tempus jus aliquod (sive
ut Dd. loquuntur, dominium utile,) conductori in re locatâ consti-
tuatur (quod tamen Juri civili non convenire videtur. inf. th. 32.) quod
vasallo non est concessum.

VIII.

Operas quoque locare potest quilibet, qui eas præstiturus est, l. 22.
§. 1. & pass. ff. d.t. §. 1. 4. Inst. eod. & non tantum suas, sed etiam servi.
l. 60. §. 7. ff. d.t. non tantum proprii, sed etiam ejus in quo usumfru-
ctum habet, fac. l. 25. §. 2. l. 26. ff. usufruct. Operas verò servi in quo u-
sum habet locare nequit l. 12. §. ult. l. 14. princ. ff. de usu & habit. Ipse
verò servus usurarius operas suas locare, & per hoc obligationem no-
bis acquirere potest. fac. l. 13. ff. d.t. §. 2. Inst. per quas person. nob. oblig.
acquir.

IX.

Contra prohibentur locare, qui & contrahere prohibentur; qua-
les sunt, furiosus. l. 14. ff. loc. prodigus; pupillus sine tutoris autoritate;
(non etiam minor, sive habeat curatorem sive non habeat) de socio
dubitatur, an invito socio rem communem locare possit? Et posse eum
suam partem locare verius videtur, ita ut socius pro ista parte condu-
ctorum impedire non possit, fac. l. 2. §. 4. C. de comm. rer. al. l. 1. C. comm.
dipid. vid. Coll. Arg. d. tit. 2. th. 6.

Con-

X.

Conducere itidem possunt omnes, qui non prohibentur. Et quamquam regulatiter conductio reis uiae non consistat, l. 21. ff. de usurpat. l. 45. ff. de R. l. 20. Cod. de Locat. Dominus tamen nonnunquam rem propriam recte conductit. Sic enim debitor potest conducere pignus a creditore l. 31. §. 1. ff. de pign. ad l. 37. ff. de acquir. pess. l. 33. §. nlt. ff. de usurp. Sic proprietarius recte conductit fundum usufructuarium l. 29. pr. ff. quib: mod. usus vel usus fr. amitt. Et multò magis emptor, quia ante rei traditionem dominus non est, §. 3. Inst. de Empt. vend. rem eptam à venditore conducere potest, exemplo l. 16. ff. de per. & comm. rei vend. l. 20. §. ult. 21. 22. pr. ff. Locati. l. 11. §. 12. v. ergo et si ff. quod vi aut clam. Venditor quoque rem venditam ab emptore recte conductit, & eo ipso possessionem ejus & dominium in emptorem transfert. l. 75. ff. de cont. empt. l. 21. §. 4. ff. de act. empt. exemplo l. 77. ff. de R. V.

X I.

Prohibentur autem conducere, quicunque alias contrahere nequeunt. In specie verò tutores & curatores ante finitam tutelam & curam, rationesque redditas, à fisco conducere prohibentur. l. 49. prin. §. 1. Locati. Sicut nec milites l. 50. ff. d. t. l. 31. C eod. nec clerici alienas possessiones recte conductunt. N. 123. c. 6. in princ. & alii. vid. Coll. Arg. d. tit. 2. th. 7. 8..

XII.

Versatur autem Locatio Conductio circa res tam' incorporales, quam corporales, mobiles & immobiles l. 48. pr. §. 1. & paß. ff. Locat. Nec interest, propria sit an aliena, l. 7. D. d. t. aut alias alienari, aut op. pignori prohibita. l. 88. §. 15. ff. leg. 2.

XIII.

Servitutes tamen reales sive prædiales per locationem constitui non possunt, l. 44. ff. Locati. videtur enim naturæ servitutis repugnare, ut ad tempus (præsertim expressè) constituatur, l. 4. ff. de servit. Servitutes autem personales (excepto usu §. 1. Inst. de usu & hab.) veluti ususfructus, operæ servorum (quibus operas aliorum animalium comparant per l. 5. §. ult ff. usufr. quem. car.) habitatio, locari possunt, per alleg. sup. in th. 5. & l. 2. ff. de usu & usufr. legato.

XIV.

Neque verò res tantum locari possunt, sed etiam facta. Interest tamen inter facta, utrum locari solita sint, an non? Si enim factum tale sit, quod locari non solet (veluti ut servus manumittatur l. 5. §. 2. ff. de præscr. verb. vel alia liberalia officia, pro quibus non merces, sed hono-

A 3 rarum.

197.

7 23

trarium aut salarium datur l. i. ff. si mensur falsum mod. dix. Itemque quæ vel propter gravitatem & dignitatem suam, sicut opera Doctorum, Advocatorum, Medicorum l. i. § 3.5. ff. de extraord. cognit. vel quia nullum commodum inde ad conductorem reddit, non locati solent) non locatio conductio, sed aliud quoddam negotium contrahitur; ex quo vel actio praescriptis verbis aut condicione (ut l. 5. princ. ff. de cond. caus. dat.) datur, vel extraordinaria cognitione parti læsæ subvenit. dd. ll.

X V.

Locatio Conductio contracta intelligitur simulatque de rei aliquus usu, vel facto aliquo praestando, certa vicissim mercede constituta convenit. princ. Inst. de Locat. cond. l. 2. ff. Locati. Est enim eorum contractuum numero, qui solo consensu perficiuntur. in fin. tit. Inst. de Oblig. quæ consens. contrah. unde nec traditio rei, nec verba (ut in stipulatione) nec scriptura ad ejus perfectionem necessaria est, fac. l. i. ff. d. t. nisi forte aliud inter contrahentes pacto convenit. exempl. princ. Inst. de Empt. vend. l. 17. C. de fid. instr.

X VI.

Merces vero ita necessaria est, ut sine ea nulla esse possit Locatio l. 46. ff. Locati. l. i. § 9. ff. depositi.

X VII.

Mercedem autem certam esse oportet ab initio contractus, §. l. Inst. Loc. de cond. l. 52. ff. de don. int. vir. & uxor. non secus ac in empt. venditione pretium certum requiritur. §. l. Inst. de Empt. & vend. Constitut enim locatio iisdem juris regulis, quibus emptio, princ. §. l. & seqq. Inst. de Loc. cond. l. 2. prin. §. l. ff. eod.

X VIII.

Certam vero esse sufficit, in rei veritate, licet a contrahentibus ejus quantitas ignoretur. fac. l. 7. § 1. ff. de contrah. empt. §. 6. Inst. de Verb. Obl. l. 37. 38. ff. de Reb. cred.

X IX.

Hinc dubium est, an contracta videatur Locatio Conductio, si convenerit inter contrahentes, ut res justa mercede conducta esse debet? Quod Negandum arbitror: si tamen traditio rei accessit ad istam conventionem actionem praescriptis verbis locum habere puto. fac. §. l. Inst. de Locat. & cond.

X X.

Quid vero si alieno arbitrio definitio mercedis sit commissa? Distinguendum est, utrum generaliter incerta personæ, vel viri boni, an nomi-

3

nominatim certæ personæ arbitrium sit electum. Illo casu contractus nullus est. l. 25. princ. Locati. Hoc casu Locatio conductio sub condicione videtur contrahi; Ita ut tum demum Locatio subsistat, si is qui nominatus est, mercedem definierit; Si autem noluerit, vel non potuerit pretium definire, contractus pro nihilo est. d.l. 25. princ. l. ult. C. de contr. empt. §. 1. Inst. de loc. & cond. §. 1. Inst. de Empt. & vend. l. 75. ff. proficio. arbitrium enim electum hoc casu non egreditur personam electam. dd. II. exemplo stipulationum l. 43. 44. D. de V. O.

198.

XXI.

Quod si arbitrii manifesta appareat iniquitas, tunc actione locati ad arbitrium boni viri redigi potest fac. l. 24. princ. D. Locat. l. 76. 79. ff. proficio. l. 3. C. commun. utriusq. jud. l. 22. de R. I. Reductioni autem ad arbitrium boni viri ob iniquitatem, tum demum locus esse videtur; cum læsio duplum justæ mercedis excedit. fac. l. 22. §. ult. ff. Locat. cum l. 2. 8. C. de rescind. vend. Donell. ad d.l. 43. ff. de V. O. n. 19.

7 - 23

XXII.

Tum, ad exemplum emptionis, merces etiam in pecuniâ numeratâ consilere debet: hanc enim sententiam ut receptorem, ita & Iuris nostro convenientiore puto. per l. 1. §. 9. ff. depos. l. 5. §. 2. ff. de præscript. verb. l. 25. §. 6. ff. loc. cond. cum l. 26. §. 1. ff. de furt. & aliis alleg. in Coll. Iur. Arg. d. lib. 19. tit. 2. th. 25.

XXIII.

Quod si igitur loco mercedis, vel de certâ aliqua specie, vel alia re fungibili reddendâ convenit, Locatio non contrahitur, sed res incidit in causam contractus innominati. dd. II. l. 1. §. 2. ff. de præscr. verb. §. 2. Inst. Locati. (non tantum si de opere aliquo faciendo, sed etiam de re aliqua utenda vel fruenda actum sit. l. 19. §. 3. l. 25. §. 6. l. 51. ff. locati. l. 14. ff. de statulib.) qui non ex solo consensu, ut locatio, sed re vel facto interveniente nascitur. d. l. 5. & paß. tit. ff. de præscript. verb. l. 7. §. 2. ff. de pactu. & actionem præscriptis verbis parit. dd. II. l. 23. in fin. ff. comm. divid.

XXIV.

In re tamen fructus ferente, veluti fundo, alterata quodammodo locationis naturâ, certam fructuum quantitatem loco mercedis non nunquam dari solitum fuisse, ex l. 21. C. de loc. cond. probabile est; quod & hodiè vulgo receptum esse videmus.

XXV.

Sufficit autem ab initio mercedem in pecuniâ numeratâ consti-

tuit.

tui: cuius solutio ex pacto in fructibus vel aliâ re fieri potest. l. 19. § 3.
l. 35. §. ult. ff. Locati. l. 18. C. de loca. & cond. exemplo Emptionis l. 24.
princ. ff. de pignorat. act. l. 79. ff. de contrah. empt. l. 6. §. 2. ff. de Actione
Empt. l. 6. C. de pact. int. empt. l. 17. C. de solut.

XXVI.

Uno nummo locatio non magis, quam emptio venditio recte
contrahitur. l. 46 ff. loc. l. 10. §. ult. ff. de acquir. posses. quia tunc magis
donandi quam locandi animo fieri videtur. d. l. 46. fac. d. l. 38. ff. de
cont. empt. l. 3. 8. 9. C. eod.

XXVII.

An autem donatio ita sub specie locationis facta valida sit, dubi-
tari possit? quod Affirm. siquidem inter contrahentes donatio non est
prohibita. fac. l. 3. 9. C. de contrah. empt.

XXVIII.

Contrahitur locatio non tantum expressè; sed etiam tacitè; quod
tamen unico fere casu accidit, cum scilicet tempore, de quo initio con-
tractus convenit finito, conductor in Locatione permanit; tum enim
Locatio tacitè renovata videtur, iisdem pensionibus & pignoribus
l. 13. §. ult. & l. seq. ff. Loc. l. 16. C. eod.

XXIX.

Fidejussores verò & pignora, à tertio, nomine conductoris, obli-
gata, ex hac tacitè reconductio non tenentur. d. l. 13. §. ult. fac. l. 7. C.
eod. l. 3. §. 6. ff. de jur. fisci.

XXX.

Tempus etiam conductioni priori adjectum non videtur tacitè re-
petitum. Si enim conductio in quinquennium vel decennium con-
tracta fuerit, fundus quidem in annum; domus verò, quoad habitave-
rit conductor, tacitè reconducta videtur. d. l. 13. §. ult. ff. Loc. Conduct.

XXXI.

Huc etiam pertinet, quod Locatio, præsertim rerum immobi-
lium, plerumque ad certum tempus contrahatur; veluti in annis, l. 1.
§. 4. ff. de migr. vel lustrum l. 13. §. ult. ff. Locat. sive quinquennium l. 9.
§. 1. ff. d. t.

XXXII.

Hinc quæritur, an Locatio ad longum tempus (sive ad decennium
aut ultra) conductori jus in re (sive ut Doctores loquuntur, Utile do-
minum

minium) tribuat, ex quo, exemplo emphyteutæ & superficiatii, actione in rem adversus quemvis rei possessorum experiri possit? Affirm. communiter Dd. Ab iis discedunt *Wesembec. par. D. tit. loc. n. 8.* & alii, quorum opinio mihi etiam Juri Justinianeo magis congrua videtur.

199

XXXIII.

Effectus Locationis Conductionis est, Obligatio, quæ ultro citoque inter contrahentes oritur: quâ Conductor obligatur, ut secundum legem conductionis re conductâ utatur, & vicissim mercedem debito tempore pro usu ejus solvat: Locator vero, ut Conductor re locatâ liberè & sine impedimento uti possit. Quod si contra fecerint, Locatori adversus Conductorem actio Locati: Huic contra Locatorem actio Conducti datur. *In fin. princ. Instit. de loc. & cond. paß. ff. & C. eod.*

XXXIV.

Actione Locati præcipue locator persequitur (1) mercedem, l. 1. §. 9. ff. dep. & usuras à tempore moræ l. 17. C. de Loc.

XXXV.

Moram autem committit conductor, si merces non fuerit soluta debito tempore, quod vel ex conventione partium æstimatur, vel ex more regionis, l. 19. C. de Loc. ut scilicet si in plures annos res utenda locata fuerit, quolibet anno exacto; alias finito locationis tempore, merces exigi possit. *Wesembec. par. D. loc. n. 14.*

XXXVI.

Quod si Conductor per biennium mercedem non solverit, licet in plures annos locatio contracta sit, impunè à Locatore expelli potest. l. 54. §. 1. l. 56. ff. Locati. l. 3. Cod. eod.

XXXVII.

(2) Rem locatam usu finito l. 34. C. de loc. quod si Conductor eam usque ad sententiam definitivam sine justa causa restituere recuset, præter rem locatam, æstimationem ejus Locatori solvere tenetur. l. 34. C. de loc. l. 10. C. unde vi.

XXXVIII.

Oportet autem rem restituere eo statu, quo Conductor à Locatore tradita fuit. Si enim dolo vel culpâ Conductoris corrupta est, vel periit, ejus æstimationem, & id quod interest, Locator hac actione consequitur. l. 11. §. 2. l. 25. §. 3. l. 29. ff. loc. l. 23. ff. de R. I. l. 5. §. 2. vers. sed ubi utriusque ff. Commod.

XXXIX.

Hic queritur? An Conductor teneatur, si quid culpa ejus levif-

B sima

simā, damni in re locatā contigerit? Neg. puto fac. dd. II. l. 3. §. 1. Naut.
caup. stab. & plura alleg. in Coll. Arg. d. t. 2. th. 21. in fine.

X L.

Actione Conducti agit Conductor, ut rei Conductæ usus à locatore sibi liber præstetur; aut si non possit, solvatur id quod interest, l. 8. 15. §. 1. & paß. ff. locat. si modò dolo aut culpa (levi) locatoris id fiat. dd. II.

X L.

Quod si sine dolo aut culpâ locatoris Conductor re conductâ uti non possit, locator ex locato tenetur, non ad id quod interest, sed ut ei pensionem vel mercedem, pro parte, vel in solidum remittat, aut quod accepit eo nomine, restituat. l. 9. princ. d. l. 15. §. 2. 7. ff. locat.

X L I.

Veluti si ob magnam sterilitatem nullos aut exiguos fructus ex fundo percipiat. dd. II. l. 8. 18. C. de loc. (nisi ex ubertate præcedentium vel sequentium annorum illa sterilitas compensari possit) vel domus locata incendio consumpta sit, sine culpa Conductoris. l. 19. §. 6. l. 11. §. 1. ff. d. t. aut ex justo timore periculi, veluti belli, pestis, inquinatus è domo emigraverit. l. 13. §. 7. l. 27. §. 1. ff. d. t.

X L II.

Damnum quoque, quod Conductor ex re locatâ dolo vel culpâ locatoris passus est, l. 19. §. 1. ff. d. t. l. 61. §. 6. ff. defurt. & quod in rem conductam necessariò, vel utiliter impedit, in hanc actionem venit. l. 19. §. 4. l. 55. §. 1. l. 61. princ. ff. locat. & alia, de quibus vid. Coll. Arg. d. t. 2. thes. 33.

X L III.

Ad effectus locationis Conductionis referri potest, quod per eam nec dominium transferatur, l. 39. ff. d. t. (quoniam id aliquando ex pacto fieri possit, exemplo l. 31. princ. ff. d. t. quo casu res notissimos locationis terminos egreditur, exemplo l. 24. ff. depos.) nec possessio. l. 60. §. 1. ff. loc. l. 6. §. 2. ff. de prec. §. 5. Inst. de Interd. Unde etiam interdicta possessionis tuendæ colono denegantur; veluti interdictum Utī possidetis, Unde vi, l. 1. §. 10. 22. l. ult. ff. de vi & vi arm.

X L IV.

In locatione prædiorum urbanorum hoc quoque singulare est, quod res in ea inductæ, inventæ & illatæ, (eo animo, ut ibi perpetuò es- sent, non temporis causâ. l. 32. ff. de pign. l. 7. §. 1. ff. in quib. caus. pign. tac.) locatori pro mercede & deteri oratione rei, jure tacitæ hypothecæ obligatae sint. l. 4. princ. ff. de pact. l. 2. 3. 4. princ. l. 6. ff. in quib. caus. pign. tac. l. 5. l. ult. C. eod.

Illata

XL VI.

Illata verò in rusticum prædium pignori non sunt, nisi expresse ita inter dominum & colonum convenerit. *d.l.32 ff. de pign. d. l.4. pr. in quib. caus. pign. tac. l.11. §. 2. ff. qui pot. in pig. l.5. C. de loca.* Sed fructus tantum taciti pignoris jure tenentur. *l.24. §. 1. l.53. in fin. ff. loc. l.7. prin. D in quib. caus. pign. tac. contrah.* Fructuum verò dominum colonus adquirit, tum demum, cum ipse eos percepit; *fac. l.60. §. 5. ff. loc. l.52. §. 8. l.61. §. 8. ff. de furt. §. 36. in fin. Inst. de rer. divisi.*

XL VII.

Huc pertinet, quod heredes locatoris & conductoris teneantur stare locationi à defunctis cōtractū: *§. ult. Inst. de loc. & cond. l.19. §. pen. l.60. §. 1 ff. eod. l.10. C. eod.* Quod secus est in successore singulari, velut emptore, donatario, legatario, *l.3. ubi Goth. in not. C. de locato. l.32. ff. eod. l.59. §. 1. ff. de usufr. l.120. §. ult. ff. leg. 1. (nisi ea lege rem locatam acceperint. d.l.3.)* quo casu tamen, si singularis successor, conductorem expulerit, locatorei, ad id quod interest, actione conducti tenetur. *dd. ll.*

XL VIII.

Hic Q. An & tum singularis successor locationi stare teneatur, si domus conducta conductori pro observatione contractus fuit pignori obligata? Quod Neg. puto, *arg. ll. in th. preced. alleg.*

XL IX.

Contraria locationi sunt, dolus, vis, metus, error, & alia, quæ bona fidei contractuum naturæ repugnant, & faciunt, quo minus jure subsistant. In specie verò ad ea quæ locationi repugnant, referri possunt causæ, ob quas conductor è re conductâ impunè à locatore expelli potest. Cujusmodi sunt: Mora conductoris in solvendâ pensione per biennium. *supr. th. 36.* Aut si conductor in re locatâ perperam sit versatus, *l.3. C. de loc. l.54. §. 1 ff. eod.* vel domus necessariâ refectione opus habeat. *d.l.3. l.3. §. 3. ff. uti possid.*

L.

Item si locator ipse, velejus heredes, ad proprios usus rem locatam (sive ædes locatas; in his enim tantum hoc obtinere putant Dd.) sibi necessariā esse probaverint *d. l.3. C. de loc.* dummodo causa necessitatis tempore contractus nondum fuerit, vel culpa locatoris postea non supervenerit. *fac. l.3. §. ultim. l.4. ff. ut in poss. leg. l. 11. §. 8. D. de Interrog. act. vel inter locatorem & conductorem convenerit de non expellendo conductore, in specie ob hanc causam:* Generalis enim conventio

B. 2 de non

de non expellendo id non videtur operari. fac. l. 54. §. 1. ff. loc. cum l. 56.
princ. ff. Mand.

L I.

Quod sitamen locator domum locatam alii vendiderit, vel donaverit, emptor aut donatarius (cum ex pacto locationi stare tenentur sup. th. 47.) conductorem expellere non possunt, eo praetextu, quod ea ad proprios usus indigeant. fac. d. l. 3. C. de locato.

L II.

Immodica denique laesio (quæ dimidium justi pretii excedit) locationi contraria est, ut scilicet beneficio L. 2. C. de rescind. vend. eam ob causam rescindi possit. fac. d. l. 2. junct. l. 22. §. 3. ff. loc.

Hæc pro præsenti disputatione
sufficiant.

TRAßBURG, Diss., 1627-28

3

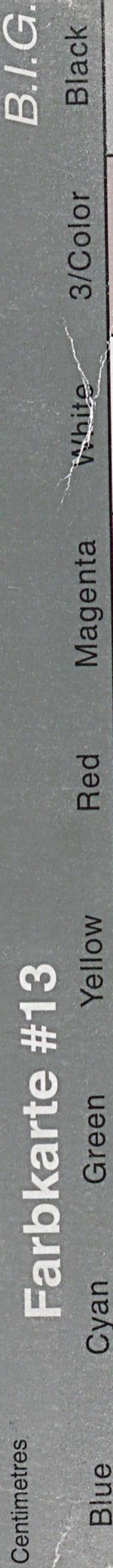
Sl

DN

Farbkarte #13

B.I.G.

